

Nogle har sagt, at vi skulle snakke om visioner, det er der måske ikke kommet så meget ud af. Det var jo heller ikke meningen, at vi skulle komme med en historisk status.

Vi skulle i virkeligheden diskutere topmødet og dets status under regeringskonferencen, det var det den her debat burde have handlet om, men det synes jeg ikke rigtig den har. I hvert fald ikke i den forstand, at den har lagt en særlig klar linje for, hvordan vi håndterer de næste 6 måneder.

Det tror jeg vi kommer over, men jeg synes egentlig ikke, det er for godt, for visionerne skal være der. Jeg synes jo, at de findes i SF's dagsorden, men det er ikke det, jeg vil bruge mere tid på, for vi snakker jo om noget helt konkret. Vi skal forhandle alle de der små og store og vigtige ting, som jo også var i oplæggene fra både statsministeren og udenrigsministeren; det vil jeg indrømme. Jeg synes selv, at jeg deltog i den drøftelse af de konkrete ting. Men jeg synes også, at der er kastet meget mudder ind, som gør, at vi ikke får sat fokus på noget af det vi ved bliver vanskeligt, eller noget af det, vi især vil prioritere i de næste måneder.

Så vil jeg om udenrigsministerens svar med hensyn til de nationale parlamenter sige, at det var jeg glad for. Jeg forstod det som en imødekommelse af, at diskussionen ikke er slut med det danske udspil, at regeringen er åben over for at gå videre i retning af at give de nationale parlamenter en øget indflydelse – også samarbejdet imellem de nationale parlamenter – f.eks. i retning af det, det irske formandskab har foreslået.

Jeg er helt enig med udenrigsministeren i, at vi her har at gøre med noget, hvor man ved at gøre bare lidt politisk kan få gjort noget, som virkelig er med til at mindske det demokratiske underskud og oplevelsen af, at borgerne og den nationale parlamentariker er sat ud af spillet. Jeg tror, at de takter, der er i det irske formandskab, er gode, og jeg er glad for, at regeringen i dag har svaret, som den har.

Med hensyn til spørgsmålet om miljø og beskæftigelse på topmødet vil jeg bare sige til statsministeren, at jeg har læst det, der er kommet ind, og det er jo bedre end ingenting; men jeg savner jo kapitel 10 i Delors' hvidbog, og jeg er altså på mine gamle dage som EU-ordfører nået dertil, hvor jeg må sige noget, som jeg ikke havde troet jeg skulle sige, nemlig at jeg savner Delors. Det gør jeg rent faktisk, for det kunne da være, at kapitel 10 så ville have fået den vægt, som det burde have.

Vi har ikke fået diskuteret nok. Der er spørgsmål, vi ser som meget vanskelige, hvor vi er kritiske over for EU som juridisk person, der er enekompetencen i handel. Den betragtning, der er i konklusionerne om et Europol med operativ kapacitet, er vi ligeledes meget kritiske over for, og det må vi kigge nærmere på efter denne debat.

Det sidste, jeg vil sige, er til hr. Keld Albrechtsen, som siger, at han ikke er klar over, om vi nu får en folkeafstemning eller ej. Jeg kan da godt forstå hr. Keld Albrechtsen, når hr. Keld Albrechtsen hæfter sig ved nogle af statsministerens udtalelser, men jeg vil nu tage det roligt.

Der står i SF's dagsorden – den bliver godt nok ikke vedtaget – at der skal være en folkeafstemning. Jeg er ret tryk ved, at vi får en folkeafstemning, også når jeg hører, hvad statsministeren rent faktisk har sagt. Så det kunne godt være, at vi egentlig skulle vælge den modsatte attitude og sige: Det kan man ikke komme uden om! Det er ved at dæmre alle vegne, at der kommer en folkeafstemning, når resultatet foreligger, og det er klogt og godt.

Tak til alle, som bar og fortsat vil bære. Der er ingen grund til at være så bekymret. Vi får en folkeafstemning. Det står i SF's dagsorden. Den bliver ikke vedtaget, men ét er sikkert: Vi får en folkeafstemning!

Annette Just (FP):

Man må forbløffes, når landets statsminister kan stå på Folketingets talerstol og undres over, at Fremskridtspartiet vil følge den linje, det har fulgt hele tiden. Man må da forbløffes, navnlig i betragtning af, at statsministeren spørger: Hvordan i alverdens riger og lande kan Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og Enhedslisten stemme for den samme dagsorden? Øj, frygteligt!

I øvrigt mener statsministeren, at hvis resultatet bliver noget, som ligner det, der står i det irske formandskabs rapport, er vi nødt til at have en folkeafstemning. Jamen har statsministeren da overhovedet ikke læst det, der står i den motiverede dagsorden? Man kan faktisk fristes til at tro det, for der står rent faktisk, at hvis resultatet bliver en ny traktat, som svarer til det irske rammeudkast eller noget tilsvarende, skal der afholdes folkeafstemning. Men måske kan statsministeren ikke læse indenad, eller også siger han af principielle grunde – og det er nok nærmere sandheden – nej, puha, sådan noget kan vi ikke stemme for! Men den slags fine fornemmelser har vi ikke, hr. statsminister. Vi støt-